

סוד זה ליראיו!

התגלות השכינה באזורית הימים
על סיבת הצרות בעיקבתא דמשיווא

אימא ציון מגלה לנו למה דם
ישראל בשפך במים ובאים כל
הצרות רח"ל – ובפרט הצרה
הגדולה של הבאס מספר 2
בירושלים עיר קדשינו:

הכל באים:

על ידי מנהיגי הערב רב
שהם נגע רע סטרא אחרא
ועל ידי שבאים בפיאה נכרית
ובבגדי פריצות וגילוי בשך
אצל הכותל המערבי הקדוש והנורא
שהשכינה הקדושה לא זזה ממנו

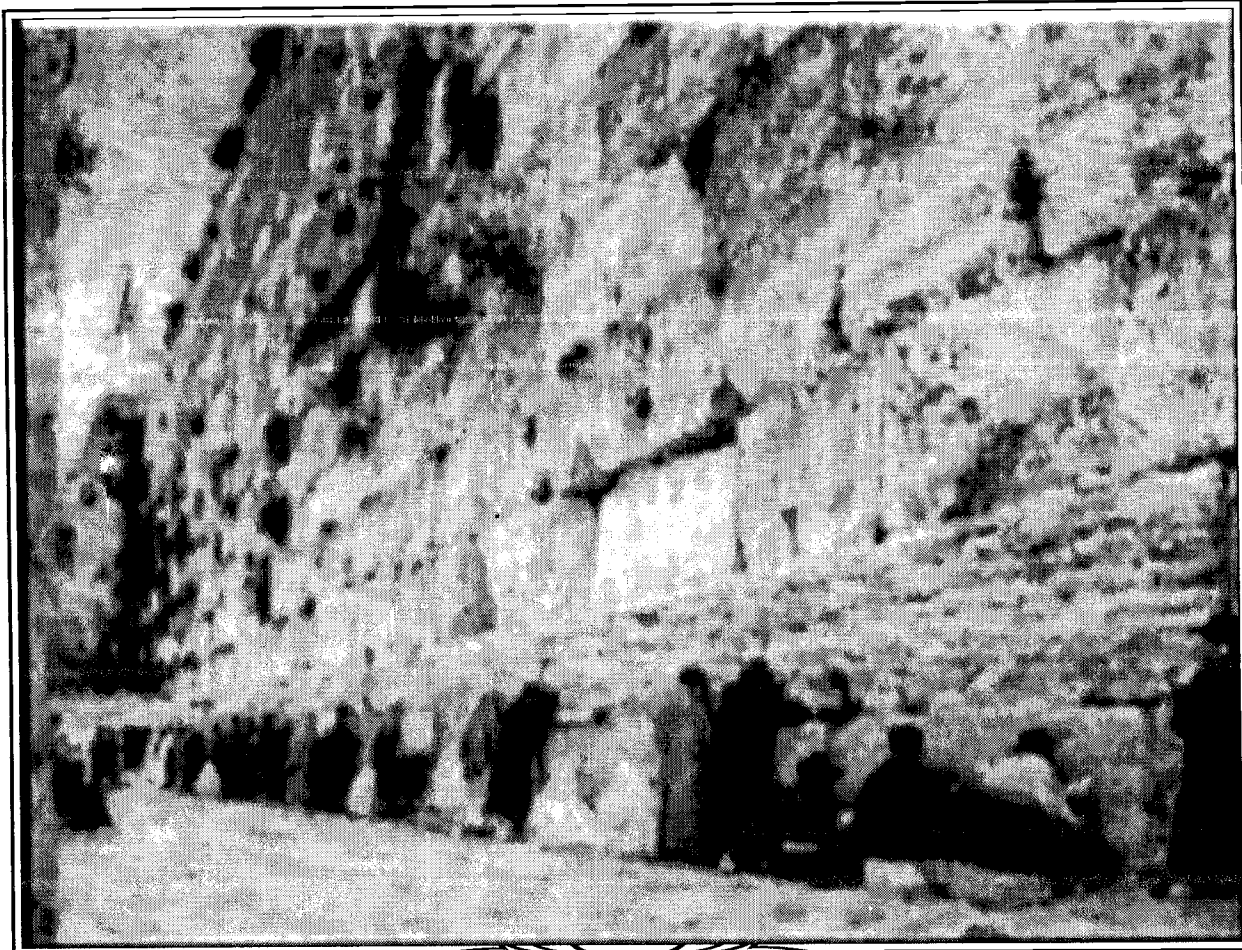
נתפרסם לראשונה על ידי:

"ועד קדושת השכינה והכותל"

שנתייסד בפקודת הרבנים הגאונים שליט"א

ביום א' דראש חודש אייר תשס"ד לפ"ק

בירושלים עיר הקודש והמקדש תובב"א

אֵימָא צִיּוֹן מִבְּקֶשֶׁת שִׁיפְרָסְמוֹ
אֵת זֶה בְּכָל הָעוֹלָם כּוֹלֵז!!!

יום ל' ניסן א' דראש חודש אייר תשס"ד לפ"ק, ירושלים עיה"ק תובב"א

מן הנכון להקדים בראש דברי, שאין אני בעל דרשן, ולא בעל כתבן, וגם אין אני נביא ולא בן נביא, רק נמצאתי מחוייב לפרסם את דברי ולקרב בזה גאולתן של ישראל, כפי שזרזוני הרבנים הגאונים וצדיקים וגדולי המקובלים שליט"א. וגם הנני להודיע בשער בת רבים שלאור כל הדברים דלקמן נתייסד בפקודת הגדולים שליט"א דבר נחוץ מאוד בשם "ועד קדושת השכינה והכותל", וב"ה שישראל קדושים נזדרזים מאוד בכל עניני קדושה, בפרט בדבר נחוץ הזה שבוי תלוי כל חיותינו ותקותינו בזה ובבא לנצח, והפעולות הקדושות האלו מוסיפים והולכים בכל יום יותר ויותר, והשם יתברך ישקיף עלינו ויראה עניינו ועמלינו, ויביא לנו את משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

זוה סיפורי:

כחצות הלילה, אור ליום הששי, כ"ה לחודש ניסן, עשרה למב"ו, תשס"ד לפ"ק, הלכתי באישון לילה ואפילה אצל המקום הקדוש, הכותל המערבי, שריד בית מקדשינו, שהשכינה הקדושה לא זזה ממנו, כמנהגי בעשר שנים האחרונות, ואמרת תיקון חצות בתמימות ופשיטות כאיש יהודי פשוט, ובאמצע התיקון נרדמתי וישנתי, וחלמתי שאשה אחת שמלובשת בשחורים באה אצלי ואמרה לי בזה"ל:

**תִּרְעַ בְּנִי, אֲנִי הִיא אֵימָא צִיּוֹן, שְׁמִיּוֹם שְׁנַחֲרַבָּה בֵּיתִי
לֹא זֹזְתִי מִמָּקוֹם הַזֶּה, וְאֲנִי סוֹבֶלֶת כָּל כֶּךָ שָׁנִים צָרוֹת
וַיְסוּרִים, וְאֵין לִי מְנוּחָה אֲפִילוֹ לְרַגַע קָלָה, רַק בְּאוֹתוֹ שְׁעָה
שְׁפָאִים לְבֵית שְׁלִי, וּמְנַחֲמִים אוֹתִי, וּמְתַפְּלִים אֵלַי
"הַשֵּׁיבֵנו ה' אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה".**

זאת אומר לך בני: שהצער הגדול שבכלן שיש לי, הוא בשפאים לביתי כשאננם מלובשים בצניעות כראוי, ובפרט בשפאים בגילוי שער ובשר ובפיאה נכרית, שיש לי מזה צער גדול מאד מאד. ובשביל זה נפלז כל כך

קַרְבָּנוֹת מִיִּשְׂרָאֵל בְּנֵי בְּחֹדֶשׁ מִנַּחֵם אָב, בְּעִיר יְרוּשָׁלַיִם,
עִיר הַקֹּדֶשׁ וְהַמְקֻדָּשׁ, בְּשִׁחְזָרוּ מִתְּבִיט שְׁלִי שְׁלֵא זֹתִי
מִשָּׁם לְעוֹלָם, וְעַד־יִינ אָנִי בּוֹכָה עַל זֶה, וְאֵין אָנִי יְכוּלָה
לְהִתְנַחֵם.

וְעוֹד זֹאת אֲגַלֶּה לָךְ, שְׁכַל הַצָּרוֹת בָּאִים בְּאַשְׁמַת
הַרְבָּנִים, שְׁכַל מַעֲשֵׂיהֶם לְהִיזוֹת שָׁמַם וְרִיחַם נוֹדֵף בְּאַנְשֵׁי
דוֹר הַפְּלָגָה הַבּוֹנִים מִגְדֵּל וְרֵאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם, שֶׁהִמָּה רֵאשֵׁי
הָעָרֵב רַב, שֶׁכְּבוֹד עֲצָמָם הֵם דּוֹרְשִׁים, וְגוֹרְמִים מִחֲלוּקֵת
וְשִׁנְאֵת חָנָם, וְהֵם הִמָּה שְׁמַעְפֹּכִים אֶת הַגְּאוּלָּה.^א

אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, שֶׁתִּלְךְ וְתִפְרָסֶם בְּכָל הָעוֹלָם, וּבִפְרֵט
לְיוֹשְׁבֵי עִירִי, שֶׁתִּקְנֶה אֶחָת יֵשׁ שֶׁאֲקָרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה,
שִׁיקְיָמוֹ "שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֵלֵיכֶם", וְיִפְתָּחוּ לִי פֶתַח קָטָן
בְּחוּדוֹ שֶׁל מַחֲטָה, שִׁיתְרַחֲקוּ מִן הָעָרֵב רַב עַד קִצֵּה הָאֲחֵרוֹן,
דְּעִבְדִּין לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים, דְּהֵם נִגַע רַע אֵימָא דְסִטְרָא

^א בספר עין חיים, בהקדמת מוה"ר חיים וויטאל זיע"א על שער ההקדמות כתב שם בזה"ל:

והנה מ"ש בתחילת דבריו ואפי' כל אינון דמשתדלי באורייתא כל הסדר דעבדי לגרמיהו וכו', עם היות שפשטו מבואר, ובפרט בזמנינו זה בעו"ה, אשר התורה נעשית קרדום לחתוך בה אצל קצת בעלי תורה, אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתירות, וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות ודייני סנהדראות, להיות שמם וריחם נוֹדֵף בכל הארץ, ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועיקר סיבת מעשיהם היא מ"ש אח"כ הכתוב ונעשה לנו שם, ככתוב בספר הזוהר בפרשת בראשית דף כ"ה ע"ב, וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מונים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא כת גבורים, דעליהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאילין דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו', ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות, ושון בהון ס"ת ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו', והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא כל העוסק בתורה שלא לשמה נוח לו שנהפכה שלייתו על פניו ולא יצא לאויר העולם. עב"ל מוה"ר חיים וויטאל זיע"א.

אַחֲרָא, אִימָא דְעֶרְב רַב, וְלִילִי"ת שְׁמָה, וְדָא הִיא עֲרוּתָא
דִּילִי, וְזוּ הִיא אִשְׁת הָאֵב דְסִמְא"ל בַּעֲלָה.

וַיְבוֹאוּ בְּכָל פַּעַם לְבֵית שְׁלִי, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִלְפָּנֵי
שְׁאֲקֵרְב אֶת הַגְּאוּלָּה, וְשֹׁאֲבֵנָה בֵּית חוֹרְפְּנֵי בְּתַפְאֲרֹתוֹ עַל
מְכוֹנּוֹ. וַיְבוֹאוּ רַק בְּבִגְדֵי צְנִיעוּת וּבְכִיסוּי מְטַפַּחַת עַל
רֵאשֵׁיהֶם, שְׁלֵא יִתְרָאָה לְחוּץ אֲפִילוּ שִׁעַר אַחַת, שְׂוֵה
מַעֲכָבַת הַגְּאוּלָּה וּמְבִיא כָּל הַצָּרוֹת, וְלֹא בְּפִיֶּאָה נְכָרִית
כָּלֵל וּכְלֵל, רַק כָּל כְּבוֹדָה בֵּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב
לְבוֹשָׁה. וַיִּתְּנוּ וַיִּפְּזְרוּ צְדָקָה לְפָנֵי הָעֲנִיִּים.

וּבְזֻכוֹת תְּשׁוּבָה תְּפִלָּה וְצְדָקָה, יַעֲבִירוּ אֶת רוּעַ
הַגְּזִירָה, וְאוֹשִׁיעַ אוֹתָם בְּכָל הַטּוֹבוֹת, וְאִזּוּ אָבִיא אֶת דָּוִד
מִשִּׁיחִי, וּבְאִשׁ אֲנִי אֲבַנֶּה אֶת בֵּיתִי, וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת
אִשׁ סָבִיב וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ.

עד כאן לשונה!

ואיקץ משינתי, ונבהלתי ונשתוממתי על המראה הגדול הזה, ונזכרתי מה שמזבא
במדרש ילקוט שמעוני ירמיהו פרק ט"ו רמז רצ"ג בזה הלשון:

אומללה יולדת השבעה, אמר ירמיה כשהייתי עולה לירושלים נמלתי
עיני וראיתי אשה אחת יושבת בראש ההר לבושה שחורים
וראשה סתור וצועקת ומבקשת מי ינחמנה ואני צועק ומבקש מי
ינחמני, קרבתי אצלה ודברתי עמה, אם אשה את דברי עמי ואם רוח את
הסתלקי מלפני, ענתה ואמרה לי אין אתה מכירני אני היא שהיו לי
שבעה בנים יצא אביהם למדינת הים עד שאני עולה וכוכה עליו הרי שני
בא ואמר לי נפל הבית על שבעה בניך והרגם איני יודעת על מי אבכה
ועל מי אסתור שערי, אמרתי לה אי את טובה מן אימא ציון

שהיא עשויה מרעית לחית השדה. ענתה ואמרה לי אני אמך
ציון שהיא עשויה מרעית לחית השדה אני היא אם השבעה
שכן כתוב אומללה יולדת השבעה, אמר לה ירמיה דומה
מכתך למכת איוב קומי שבי ירושלים.

וכן מובא בספר קב הישר פרק צ"ג וזה לשונו שם:

וקבלה אמיתית היא בידי, "כל מי שבלבו תדיר צער על גלות השכינה
זוכה לכתר תורה", ודע מ"ש האר"י ז"ל על מוהר"ר אברהם הלוי שחיבר
התיקוני שבת, "שהיה דירתו בצפ"ת תוב"ב ובכל חצות לילה היה קם
וסובב כל הרחובות של יהודים, ונתן קולו בקול מר ואמר אחינו בית
ישראל הלא ידוע לכם שהשכינה בעו"ה בגלות ובית מקדשינו היה
לשריפת אש וישראל הם בגלות המר וסובלים יסורים עינויים קשים
ומרים ונהרנו כמה חסידים וחסידות בחורים ובתולות זקנים עם נערים
בארבע מיתות בית דין, וניתלין ונידונין במיתות קשות ומשונות, ואתם
שוכבין על מטותיכם בהשקט ובטח קומו ונצעק אל ה' אלהינו שהוא מלך
רחום וחנון אולי ישמע ה' את קול תפלתינו וירחם על עמו שארית פליטת
ישראל, והיה החסיד צועק ולא נתן מנוחה לכל בני העיר והיו קמים כולם
בשעה חדא לבתי מדרשות והיו אומרים התיקון חצות, ואחר כך היו
לומדין איש איש כפי השגתו, יש מהן היו עוסקין בדברי קבלה ובזוהר
ויש מהן היו עוסקים בגמרא ובמשניות ויש מהן היו עוסקים בתורה
ונביאים וכתובים, ואחר כך היו אומרים פזמונים ובקשות עד אור היום
והיו מעוררים רחמים".

והרב האר"י ז"ל היה מפליג בחסידותו ואמר על החסיד ר'
אברהם הלוי ז"ל שהוא היה גלגול של ירמיהו הנביא², ופעם
אחת אמר לו האר"י ז"ל דע כי שלמו ימך והגיע ימך למות אם לא
שתעשה תקנה אחת שאלמדך, ואם תעשה אותה תקנה זו אזי תחיה עוד
כ"ב שנים, וזו היא התקנה שלך שתלך לירושלים ושם תלך
להתפלל לפני כותל המערבי ותשפוך תחנתך ותזכה לראות
השכינה, ואז הלך החסיד לביתו וסגר עצמו ג' ימים וג' לילות

² בספר שם הגדולים לרבינו החיד"א זיע"א בחלק גדולים מערכת א' אות ס"ט:

מהר"ר אברהם הלוי ברוכים ז"ל הוא הקדוש שראה השכינה עין בעין בהקיץ בכותל מערבי. ולקול הסיפור, דברי
שלא יפקפק שום אדם בלב, אני אענה במיטב הארש, אנו מאמינים ודאי בכל דברי רז"ל, לכו חזו מאמרם בילקוט
ירמיה סימן ט"ו ע"פ אמללה יולדת השבעה שירמיה ראה אשה לובשת שחורים וכו' ואמרה אני אימא ציון וכו' ע"ש.

בתענית שק ואפר ואחר כך הלך החסיד לירושלים ובא לפני כותל המערבי כתפלה ובתחנונים בבכיה גדולה. ואחר כך ראה על גבי הכותל צורה דוגמת אשה מלובשת שחורים ותיכף מרוב פחדו נפל על פניו ארצה והיה צועק ובוכה בכי גדול ואמר אזי לי שראיתך בכך אזי אהה על נפשי והיה מאריך בבכיה וזעקות והיה ממרט שערות ראשו עד שנתעלף ונרדם, ואז ראה בחלום שבאה אליו השכינה בבגדים נאים ואמר התנחם בני אברהם כי יש תקוה לאחריתך וישובו הבנים לגבולם כי אשוב את שבותם ורחמתי אותם. ויקץ וישא את רגליו וחזר לצפת ובא אל האר"י ז"ל ותיכף אמר האר"י ז"ל אני רואה בך שזכית לראות פני השכינה, ומעתה תהיה בטוח שתחיה עוד כ"ב שנים. וכן הוי שהחסיד היה חי אחר זה המעשה כ"ב שנים. ומהחסיד הנ"ל יראה כל אדם לעשות כן לקום בחצות הלילה או קודם אור הבוקר להתאבל על חורבן בית המקדש ועל הריגת הקדושים, ואחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשם שמים ולא יעשה זאת שיתפאר בפני הבריות כדי שישבחו אותו הבריות שלא די שהוא לא מקבל שכר על זה אלא גם מקבל עונש גדול, ומי שהוא מכוין לשם שמים אזי עליו הכתוב הוא אומר "שומר מצוה לא ידע דבר רע" ויזכה לראות בבנין ציון וירושלים אמן. מ"ז מהר"י ז"ל. עד כאן לשוננו.

ותיכף ומיד ביושבי שם אצל הכותל המערבי הקדוש, פתחתי את ספר הזוהר הקדוש מהתנא האלוקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א, שהיה מונח שם על השולחן, לראות פתרון על החלום הנורא, ונפתח לי בדרך "קץ" עמוד א', שכתוב שם על הפסוק "וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נִכּוֹן יְהוָה הַר פִּיֵת ה' בְּרֵאשֵׁי הַהָרִים" (ישעיהו ב, ב), בזה הלשון:

מהו באחרית הימים נכון יהיה הר בית יהו"ה, אמר ליה, אחרית הימים איהו אילנא כלא מרישיה ועד סיפיה, דהוא אילנא דטוב ורע, ואתא קרא לבררא באחרית הימים, ואפיק הר בית יהו"ה, דא טוב בלא רע, הר בית יהו"ה ודאי, דלית תמן חולקא לסטרא אחרא, דהא אתבריר הר בית יהו"ה מגו אילנא דאיהו אחרית הימים, ודא איהו כוס דברכה, דאיהו נכון בראש ההרים. אמר רבי יוסי, זכאה ארחא דא דזכינא להאי מלה, אמר ליה, ממאן שמעת לה, אמר ליה יומא חדא הוינא אזיל בארחא, ושמענא וחמינא ליה לרב

המנונא סבא (נ"א לרבי שמעון), דהוה דריש להאי קרא לרבי אחא, זכיון דשמענא, חדינא ביה, ונטירנא ליה צריר בכנפא דלבושאי, דלא יתעדי מנאי לעלמין, אמר ליה, ודאי מלה קדישא דא, מנהירו דבוצינא קדישא אתנהיר, זכאה דרא דקיימי עלמא וסמכוו שריין בנויה, ואי את צרירת להא מלה בקשרא חדא דלא יתעדי מינד, אנא אצרוור לה בתלתין או בארבעין קשרין בכיסאי, דלא יתעדי מינאי לעלמין. עד כאן לשון הזוהר.

ונפל לי ברעיוני הפשט בזה, "אחרית הימים איהו אילנא כלא מרישיה ועד סיפיה", שבאחרית הימים כשיהיה הזמן להביא משיח צדקינו, אז יקח הקב"ה אילנא דכולא מרישא ועד סיפא, שהיא כל הקומה העליונה, שבו נכללים כל הדברים שבעולם, מרישא, שהיא מתחלת בריאת העולם, ועד סיפא, שהיא אחרית הימים, ויחפש הקב"ה איזה דבר שאין בו כלל עירוב טוב ורע, רק טוב בלבד, ולא ימצא הקב"ה אלא דבר אחד, והוא הבית שלו, "דלית תמן חולקא לסטרא אחרא", שמאז בריאת העולם אין לו דבר שהוא טוב בלבד, רק דבר אחד הוא טוב בלבד, והוא הבית שלו, שמאז ועד עתה לא היה בו חלק לסטרא אחרא כלל וכלל, רק שהוא כולו טוב ממש. ובזה הטוב שהוא הבית שלו, יביא לנו את משיח צדקינו, וירד הבית שלו בית של אש, בנוי ומשוכלל מן השמים.

ובספרי רבינו החיד"א זיע"א מובא דבר זה כמה פעמים שבמקום המקדש אין בו חלק לסטרא אחרא כלל וכלל, ונביא כאן רק קטע אחד מספריו, וזה לשונו בספרו יוסף תהלות על תהלים על הפסוק בתהלים (מג, ג) "יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך".

ומה שכתוב "אל הר קדשך ואל משכנותיך", אפשר לרמוז במה שכתב התוספות בעבודה זרה דף מ"ג, שהקשו בירושלמי איך בית המקדש נבנה על הר, והרי אין הר שלא נעבדה שם עבודה זרה, ותירץ הרב "מורינו הרב אברהם רוזאנים זכרונו לברכה"², דאמרו

² מביאו בספרו שם הגדולים (חלק גדולים מערכת א אות ק"ה), זה לשונו שם: מה"ר אברהם רוזאנים האחרון - בזמנינו רב בקושטנינא. ויש לו תשובות בס' בתי כהונה ח"א והפליג בזקנה ועלה לעה"ק ירושלים ת"ו. ואני הצעיר בנערותי זכיתי להקביל פני קדשו כמה פעמים ונתבסמתי מתורתו וקסת"ו ננהר"ת כמפורסם מהקדמות והסכמות שנדפסו בשמו בכמה ספרים. עד כאן לשון החיד"א זיע"א.

ובהגהות מנחם ציון על השם הגדולים: אברהם רוזאנים - נפטר בעה"ק ירושת"ו (ח"י חשון תק"ד).

וזה לשון ספר אור החיים אות א': הר"ר אברהם (ב"מ יוסף) רוזאנים (כן חתם שמו בשנת תק"ז תחת כתב מליצה עבור הרב מו"ה חיים ירוחם ווילנא הנדפס שמה בקושטנינא) השני הרב"ן תורה בקושטנינא בסוף זמנו של הרב מו"ה יהודה רוזאנים וכתב ההקדמה בראש ספר בני יעקב הנדפס שם בשנת תע"ד וגם בראש ספר פרשת דרכים ועוד לו כמה

רבותינו זכרונם לברכה כי בעת בריאת העולם התפלל הקדוש ברוך הוא על אבן שתיה, ושוב אין רשות לסטרא אחרא לבוא שם, כמו שכתוב בזוהר הקדוש⁷, וזה שכתוב "יביאוני אל הר קדשך", וכי תימא הוּו תרתי דסתרן, הר נפסל, ואיך תאמר קדשך, כי הירושלמי אמר על פי נביא, ומזמן שנחרב בית המקדש עד עת הגאולה עבדו עבודה זרה, לזה אמר, "ואל משכנותיך", כלומר אין התירוץ כירושלמי דעל פי נביא, רק הענין הוא, שאז שרתה שכינה שם, וגם עתה לא זזה שכינה מכותל המערבי, ואין רשות לסטרא אחרא לבוא שם, וזה שכתוב ואל משכנותיך. ואעיקרא אפשר לומר, דמה שתירצו בירושלמי על פי נביא, הכוונה, דהנביא גילה זה דבעת הבריאה שרתה השכינה, ושוב אין רשות לסטרא אחרא לבוא שם, ואף אם יעבדו עבודה זרה, הוא מעשה קוף ושחוק בעלמא, כי אין הסטרא אחרא באה שם כלל, ועל דרך זה יובנו כמה כתובים ומאמרי רבותינו זכרונם לברכה.

עד כאן לשון רבינו החיד"א זיע"א. ובוה מבאר כמה וכמה פסוקים ומאמרי חז"ל בשאר ספריו (עיין באריכות בספרו ראש דוד על התורה בפרשת ויצא על הפסוקים (בראשית כח, טז-יז) וַיִּקַּץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָבֵן יֵשׁ יְהוָה פְּמָקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מַה נִּזְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם בַּיִת אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם).

וכעין זה מובא גם בספר צמח ה' לצני מהרב הקדוש מו"ה צני הירש מנאדבורנא זי"ע מגדולי תלמידי המגיד הגדול ממעזריטש זיע"א, על הפסוק בפרשת ראה (דברים פרק יב, ב-ג-ד-ה) אַבְד תֵּאבְדוּן אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר עֲבָדוּ שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֶת אֱלֹהֵיהֶם עַל הַהָרִים הַרְּמִים וְעַל הַגְּבְעוֹת וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן, וְנִתְצַתֶּם אֶת מִזְבְּחֵיכֶם וְשִׁבְרֵיכֶם אֶת מִצְבְּתֵיכֶם וְאֲשֵׁרֵיכֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדְּעוּן וְאִבְרֵיכֶם אֶת שְׁמֵם מִן הַמָּקוֹם הַהוּא, לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן לָהּ אֱלֹקֵיכֶם, כִּי אִם אֵל

הקדמות והסכמות בשאר ספרים והפליג בזקנה ועלה לעה"ק ירושלים תוב"ב והרב חיד"א זכה להקביל פני קדשו שם כמה פעמים (כמ"ש בועד להכמים ח"א אות א' ס' ס"א).

⁷ זה לשון הזוהר (ח"ג נא): אי שמא קדישא נטיל אתר מקדמת דנא, כל רוחין וכל מזיקין דעלמא לא יכלין לאתחזאה ביה, כל שבן לקרבא בהדיה, אי רוח מסאבא קדים נטיל אתר, שמא קדישא לא שריא ביה, דהא לאו אתריה.

הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבֵטֵיכֶם לְשׁוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁבְנוּ תִּדְרְשׁוּ
וּבָאתָ שָׁמָּה. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ שֵׁם:

אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים כו', על דרך שכתב בספר ש"ך על התורה בשם רבינו בחיי וזה לשונו, ובוה תבין איך מקום השכ"י כו' שהיה כהן גדול נכנס פעם אחת בשנה אחר כמה טבילות וקידושין ואחר כמה תפלות שהיו ישראל מתפללין עליו, איך עתה היא בית תורפה של ישמעאלים בית עבודה זרה שלהם, אלא שנתקפלה ירושלים וגברה עליו קליפה של שאר ארצות, ואפשר לומר שבקיפול ארצות באה שם רצועה מארם עד שבנו שם בית העבודה זרה, והם חושבים שבנו בירושלים והם מכזבים, וכן הכתוב אומר הרחיבי מקום אהלך כו', עיין שם בש"ך דף ג'. וידוע מה שדרשו רבותינו ז"ל (תענית י.) הנותן מטר על פני הארץ זו ארץ ישראל ושולח מים על פני חוצות זו שאר ארצות.

היוצא מזה, ארץ נקרא ארץ ישראל, וחוצות נקרא חוץ לארץ, וזהו פירוש הפסוק (איכה ב, כא) שכבו לארץ חוצות, רצה לומר שהחוצות שוכבים על ארץ ישראל, וזהו בוודאי אחר שיתרחב ירושלים להיות ככל ארץ ישראל, וארץ ישראל כמו כל העולם, כמו שאמרו רבותינו ז"ל על הרחיבי מקום אהלך, בוודאי הרצועות מארם, והחוצות השוכבים על ארץ ישראל יאבדו ממקום, כי אין זה מקומם, רק שהגוים העובדים שם עבודה זרה המשיכו לשם רצועה מארץ העמים הטמא, וארץ ישראל מתקפלות תחתיו, ולכן אמרו רבותינו ז"ל (סנהדרין מז:): אלהיהם על ההרים ולא ההרים אלהיהם. כי ההרים שהם באמת של ארץ ישראל, אין מקבלין על עצמן שום עבודה זרה, כי הם קדושים, ואין ההרים אלו אלהיהם, שבוודאי נתקפלו בעת נוטעו שם אשירה ועבודה זרה, רק עבודה זרה על ארץ חוצות שהמשיכו לשם.

וזהו אבד תאבדון, רצה לומר מה שכבר נאבד, דהיינו הרצועה בישא הנ"ל שנאבדת מארצם הטמא ובאתה לכאן, תאבדון אותה לגמרי מכאן ומכל מקום. ומפרש, את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים את אלהיהם, רצה לומר המקומות אלו שבאו לכאן, הוא על ידי שעבדו הגוים את אלהיהם בכאן, וקדושת ארץ ישראל לא רצתה לסבול

הטומאה, ובאו המקומות מארצם הטמא לכאן, ולכן תאבדון אותם על ההרים הרמים כו', אפשר שיעשה הרים רמים על שנתקפלה הארץ תחתיהם, ורצועה בישא מארץ העמים נמשך עליה, ועל אותן הרים העמידו את העבודה זרה, שידעו שזה מחלקם. ואפשר שזה הטעם מה שכתוב (ישעיהו מ, ד) וכל הר וגבעה ישפלו, כי לימות המשיח תתארך ותרחיב ארץ ישראל מקפולת שתחת ההר, ואותו הר ישפל ויהיה למישור.

ונתצתם את מזבחותם כו' ואבדתם את שמם מן המקום ההוא. כי זה כלל, אי רוח קדישא קדים ונטל אתר, תמן לא שריא סטרא אחרא, ובוודאי בארץ ישראל כתיב עיני ה' אלקיך בה, אין הסטרא אחרא יכול לשרות שם, רק שהגוים בעובדם העבודה זרה, וידוע שהעובד עבודה זרה, העובד נותן כח בהעבודה זרה בהאמינו בה, ועיין בפרשה שמות מה שכתבתי על המדרש מי מתקיים על מי, וידוע ששם אדם הוא אותיות חיותו, וכאשר קראו להעבודה זרה שם, אזי היו נותנים להעבודה זרה חיות וכח מחיותם, וכמו שכתוב שם. נמצא העבודה זרה תלוי בו, וכשל עוזר ונפל עוזר.

וזהו שכתוב אבד תאבדון כו' כנ"ל. אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אותם, רצה לומר שלא תאמר הנה בעבודה זרה אין בה ממש, רק שהגוים היו נותנים בה כנ"ל, ואם הגוים נאבדו שוב אין שום כח בהעבודה זרה. וזהו אשר אתם יורשים אותם, רצה לומר את הגוים הנ"ל, מכל מקום תאבדון גם את אלהיהם, ואף ואבדתם את שמם, רצה לומר האותיות שהמשיכו לו כח וחיות, מן המקום ההוא, כי אין זה מקומה כלל. ושלא תאמר להיפך שאין כבוד השם יתברך שיזכר שמו במקום שהיו גלולים, ויהיה המקום הזה נזכר על שם עבודה זרה, רק שלא יזכר שמו יתברך שם. על זה אמר, לא תעשון כן לה' אלקיכם, רצה לומר מה שאמרתיו ואבדתם את שמם, זה דווקא ולא להיפך, אף שתכווין לכבוד השם יתברך, כי בכאן רוח קדישא קדים ונטיל אתר כנ"ל. וזהו כי אם אל המקום אשר יבחר, רצה לומר בכל מקום שיבחר לשום את שמו שם, המקום ההוא מוכן, ולשכנו תדרשו ובאת שמה. עד כאן לשונו.

ולפי דבריו הקדושים נוכל גם כן לומר, שכשבאים אצל הכותל המערבי הקדוש שהשכינה הקדושה לא זזה משם אפילו לרגע קלה^ה עם פאה נכרית ונילווי שער ובבגדי פריצות, אזי בא לשם רצועה מארץ העמים, ואין זוכים שיתקבלו התפללות חם ושלום, רק יש בזה צער גדול להשכינה, אבל כשבאים בבגדי קודש בבגדי צניעות, ובמטפחת על הראש כראוי שיהיה מכוסה היטב כל שערות הראש, אז נתקבלים כל התפללות לרחמים ולרצון.

ובשביל זה בא רחמנא ליצלן כל הטראגעדיע הזה של הבאם מספר 2 בירושלים עיר קדשינו, שבאו אז מהכותל המערבי, ונפלו קרבנות ישראל רחמנא ליצלן, והיו הם קרבנות על כל הכלל כולו, ועכשיו נתגלה הסוד על מה ולמה באים עלינו כל הצרות האלו רחמנא ליצלן, בשביל שלא הולכים במטפחת ובבגדי צניעות כראוי לנשים צדקניות, וכתוב בתורתנו הקדושה (דברים כג, טו): **פִּי ה' אֱלֹקֶיךָ מִתְחַלֵּךְ בְּקֶרֶב מִתְחַנֵּךְ לְהַצִּילְךָ וּלְתֵת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מִתְחַנֵּךְ קָדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דָּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ**, שהשכינה הקדושה אינה שורה עמנו רחמנא ליצלן כשהולכים בפאה נכרית ובבגדי פריצות.

ואם תקשה, הא השכינה הקדושה אינה זזה מהכותל המערבי אפילו כרגע, על זה אען ואשיב, שכשבאים עם בגדים כאלו, אזי אין זוכים באמת להיות על מקום המקדש, מפני שבא שם רצועה מארץ העמים רחמנא ליצלן כנוזר לעיל.

לכן אבקש נא בכל לשון של בקשה, שתרחמו על עצמכם ועל כל הכלל ישראל, סבלנו די צרות וקרבנות רחמנא ליצלן, עכשיו הזמן לתקן. השכינה הקדושה בעצמה מגלה אותנו סיבת הצרות, והיא מתחננת אצלנו שלא יראה בך ערות דבר כשנבוא אצל מקומה הקדוש והנורא, והנביא מצווח (ישעיהו א, יב): **פִּי תִבְאֹן לְרֵאוֹת פָּנָי מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיַּדְכֶם רָמֹס חֲצָרַי**, רק אז כשנשוב בתשובה ונתקן תיקון גדול ונורא לבוא רק בצניעות, וגם לתקן שם המחיצות שיהיו כראוי וכהלכה^ו, אז נוכה כולנו יחד בשוב ה' את שיבת ציון במהרה בימינו אמן.

^ה מדרש רבה שמות פרשה ב' אות ב', מדרש רבה במדבר פרשה י"א אות ב', מדרש רבה איכה פרשה ל"א אות י"א, מדרש רבה שיר השירים פרשה ב' אות כ"ו, מדרש תהלים מזמור י"א, ילקוט שמעוני מלכים א' פרק ה' רמז קצ"ד-קצ"ה, זוהר חלק ב' דף קט"ו ע"א, ועוד ועוד, עיין בספרה"ק מגלה עמוקות פרשת דברים דבר נורא בזה הענין.

^ו בגמרא סוכות (נא:): משנה, מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו במוצאי יום טוב הראשון של חג ירדו לעזרת נשים ומתקנין שם תיקון גדול. גמרא, מאי תיקון גדול אמר רבי אלעזר כאותה

ואבקש מאתכם נשים צדקניות שתקפידו בזה בכל מיני הקפדה וזהירות, וגם להזהיר ולעורר חברותיכם, לבוא אצל מקום הקודש והמקדש רק בלבוש צנוע ובמטפחת על הראש, ולא בפיאה נכרית כלל וכלל, ובזה נזכה להשראת השכינה בינינו, ונזכה לכל מיני השפעות טובות בגשמיות וברוחניות, ויקרב לנו השם את דוד משיחו במהרה בימינו אמן.

והלכתי אצל גדולי המקובלים בירושלים עיר הקודש, וספרתי להם כל הדברים הללו של החזיון שלי אצל הכותל המערבי, ונפל להם פחד נורא וחרדה גדולה על זה, ואמרו לי שאני מחוייב לפרסם הדבר הזה בכל העולם כולו. וגם הראיתי להם הזוה"ק הנ"ל והחיד"א וכו' כל מה שהבאתי לעיל, ואמרו שדברים אלו ברורים כשמש, ואני מחוייב לעשות בזה כל מה שבכוהני להשרות שכינתו בתוכינו, ושאלך גם אל הרבנים הגדולים והגאונים שליט"א שיעשו בזה כל מה שבכוחם ויעוררו את ההמון עם בענין ההליכה אצל הכותל המערבי הקדוש, שיבואו רק בבגדי צניעות וכו' וכו' כל מה שכתבתי לעיל.

וכן עשיתי, והלכתי אצל הרבנים וגדולי דורינו שליט"א, והורו לי דבר גדול, שאיסור תיכף ומיד "זועד לעניני קדושת הכותל המערבי", שהוועד הזה יעוררו תמיד ההמון עם את קדושת הכותל המערבי, וללקט כל המאמרי חז"ל ומכל הספרים הקדושים, קדושת הכותל המערבי, ולעשות התעוררות גדול לבוא אל הכותל המערבי רק בקדושה ובטהרה, ואז יתקבלו כל התפלות שלנו, וכל המקטריגים והצרות יתבטלו מעלינו, בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

e. א. איחשים ע"י ק תוכב"א

ששנינו חלקה היתה בראשונה והקיפה גזוזטרא והתקינו שיהו נשים יושבות מלמעלה ואנשים מלמטה תנו רבנן בראשונה היו נשים מבפנים ואנשים מבחוץ והיו באים לידי קלות ראש התקינו שיהו נשים יושבות מבחוץ ואנשים מבפנים ועדיין היו באין לידי קלות ראש התקינו שיהו נשים יושבות מלמעלה ואנשים מלמטה, עיין שם בגמרא.
